

Ročník 1990

Sbírka zákonů

ČESKÉ A SLOVENSKÉ FEDERATIVNÍ REPUBLIKY

ČESKÉ REPUBLIKY / SLOVENSKÉ REPUBLIKY

Částka 97

Rozeslána dne 29. prosince 1990

Cena Kčs 4,50

OBSAH:

583. V y h l á š k a federálního ministerstva financí a Státní banky československé, kterou se provádí devizový zákon
584. V y h l á š k a federálního ministerstva financí, kterou se provádí zákon č. 526/1990 Sb., o cenách, pro ceny speciální techniky
585. V y h l á š k a federálního ministerstva financí, ministerstva financí České republiky a ministerstva financí Slovenské republiky o cenové regulaci nájemného z nebytových prostor
586. V y h l á š k a federálního ministerstva financí o odpisování základních prostředků
-

583

VYHLÁŠKA

federálního ministerstva financí a Státní banky československé
ze dne 19. prosince 1990,
kterou se provádí devizový zákon

Federální ministerstvo financí a Státní banka československá stanoví podle § 49 devizového zákona č. 528/1990 Sb. (dále jen „zákon“):

§ 1

(k § 7 a 17 zákona)

(1) Devizoví tuzemci - fyzické osoby, které jsou členy České numismatické společnosti nebo Slovenské numismatické společnosti nebo České společnosti přátel drobné plastiky, nemají povinnost uložit na devizový účet u devizového peněžního ústavu

- a) platné mince cizích států v množství nejvýše 3 kusů téhož druhu, ročníku a provenience,
- b) platné bankovky a státopvky cizích států v nejnižší vydané nominální hodnotě v množství nejvýše 2 kusů téhož druhu, ročníku a provenience,

v částce přesahující protihodnotu československé měny uvedené v § 17 zákona.

(2) Devizoví tuzemci - fyzické osoby uvedené v odstavci 1 mohou vzájemně mezi sebou obchodovat bez prostřednictví devizového peněžního ústavu s devizovými prostředky uvedenými v odstavci 1 písm.

- a) a b), které mají ve svých sbírkách. O obchodech s devizovými prostředky uvedenými v odstavci 1 písm.
- b) vedou devizoví tuzemci - fyzické osoby písemné záznaky.

§ 2

Úleva z nabídkové povinnosti

(k § 11 odst. 4 zákona)

Nadace a státem registrované církve, řeholní řády a kongregace nemají povinnost podle § 11 odst. 1 zákona, pokud jde o devizové prostředky, které získají darem, děděním nebo odkazem.

§ 3

Nakládání s pohledávkami a jinými hodnotami

(k § 16 a 24 zákona)

Devizový tuzemec - fyzická osoba může použít v zahraničí bez devizového povolení částku uhrazenou v zahraničí ke splnění její pohledávky vůči devizovému

cizozemci, jejíž převod do tuzemska nelze uskutečnit na základě zahraničního právního předpisu.

§ 4

Smluvní převzetí peněžních závazků a jejich plnění
devizovými tuzemci - fyzickými osobami
ve prospěch devizových cizozemců

(k § 20 a 23 zákona)

(1) Devizový tuzemec - fyzická osoba může bez devizového povolení smluvně převzít peněžní závazek vůči devizovému cizozemci a platit k jeho splnění na jeho cizozemský účet vedený v cizí měně nebo do zahraničí, nad rámec případů uvedených v § 23 odst. 1 zákona, jde-li o:

- a) příspěvky z členství v mezinárodní nevládní organizaci, pokud prokáže, že jeho členství bylo registrováno příslušným tuzemským orgánem,
- b) nepředvídané výdaje spojené s dopravou nebo odtažením poškozených a havarovaných motorových vozidel ze zahraničí na československé státní hranice,
- c) výdaje za nezbytné lékařské ošetření v zahraničí,
- d) výdaje spojené s úmrtím osob, které zemřely při pobytu v zahraničí, jakož i s jejich pohřbem v zahraničí, nebo s převozem zemřelých, resp. jejich ostatků do tuzemska,
- e) poplatky za obstarání úředních dokladů v zahraničí potřebných k projednání dědictví, výživného nebo důchodu,
- f) částky na úhradu kaucí a pokut vyměřených příslušnými zahraničními orgány,
- g) sazby a celní poplatky uhrazované poštovní správě země určení za poštovní zásilky dodané bez poplatků a dávek,
- h) poplatky za přihlášky k účasti na mezinárodních vystavách, přehlídkách, soutěžích a obdobných akcích v zahraničí,
- i) náhrady za krytí čistokrevných zvířat v zahraničí,
- j) podpory devizovým cizozemcům do výše 5000 Kčs ročně, prokáže-li devizový tuzemec - fyzická

osoba originálními doklady nebo jejich ověřenými opisy, že se jedná o naléhavý a sociálně nutný případ,

k) výdaje s údržbou hrobů v zahraničí.

(2) Výši platů uvedených v odstavci 1 musí devizový tuzemec - fyzická osoba prokázat doklady.

(3) Nezbytnost lékařského zákroku uvedeného pod písmenem c) je povinen devizový tuzemec - fyzická osoba prokázat potvrzením příslušného tuzemského zdravotnického zařízení; výši kauce uvedené pod písmenem f) potvrzením československého zastupitelského úřadu nebo federálního ministerstva zahraničních věcí; doklad o nezbytnosti a naléhavosti podpory uvedené v písmenu j) může devizový tuzemec - fyzická osoba nahradit svým čestným prohlášením.

(4) Devizový tuzemec - fyzická osoba může bez devizového povolení převzít peněžní závazek vůči devizovému cizozemci uvedený v odstavci 1 písm. h), i), j), k) jen tehdy, potvrdí-li mu devizový peněžní ústav před převzetím závazku, že si může u něj nakoupit za československou měnu devizové prostředky potřebné ke splnění tohoto závazku.

§ 5

(k § 20 zákona)

Devizový peněžní ústav je povinen prodat devizovému tuzemci - právnické osobě pro devizového tuzemce - fyzickou osobu nebo devizového cizozemce - fyzickou osobu za československou měnu devizové prostředky k úhradě jejich výloh spojených se zahraniční pracovní cestou v rozsahu stanoveném ve zvláštním předpise.¹⁾

§ 6

(k § 33 zákona)

Devizové povolení se nevyžaduje:

- a) k úhradě zahraničních daní a poplatků z pohledávek devizových tuzemců vůči devizovým cizozemcům,
- b) k úhradě prokazatelné odměny a výloh cizozemským zmocněncům zastupujícím devizové tuzemce při projednávání jejich dědických nároků, náro-

ků na výživné a důchod ze zahraničí nebo při prodeji jejich nemovitostí v zahraničí,

- c) k placení výloh spojených se správou a udržováním zahraničních nemovitostí devizových tuzemců, z pohledávek vzniklých v zahraničí z výnosu těchto nemovitostí, jakož i k placení běžných úroků a splátek hypotekárních půjček sjednaných v souladu se zákonem,
- d) k úhradě depozitních poplatků a výloh placených zahraničním peněžním ústavům za úschovu a správu cenných papírů na vrub pohledávek z jejich výnosů.

§ 7

Vývoz devizových hodnot

(k § 29 zákona)

Devizový tuzemec - fyzická osoba může bez devizového povolení vyvážet zahraniční cenné papíry.

Vývoz československé měny a jiných hodnot znějících na československou měnu

(k § 30 zákona)

§ 8

(1) Devizový tuzemec - fyzická osoba může v cestovním styku bez devizového povolení vyvážet do zahraničí peněžní prostředky v československé měně do výše 1000 Kčs.

(2) Devizový tuzemec - fyzická osoba, která pracuje v zahraničí, a devizový cizozemec fyzická osoba, která pracuje v tuzemsku, může při překročení státní hranice za účelem výkonu zaměstnání na území druhého státu vyvážet bez devizového povolení nejvýše 100 Kčs na osobu s podmínkou, že těchto peněz v zahraničí nepoužije a doveze je zpět do tuzemska.

(3) Devizový cizozemec může v cestovním styku bez devizového povolení dovést do tuzemska a vyvézt z tuzemska prostředky v československé měně do výše 100 Kčs v hotovosti.

(4) Devizový cizozemec může v cestovním styku bez devizového povolení dovést peněžní prostředky v československé měně ve výši nad 100 Kčs v hotovosti, pokud prokáže orgánům celní správy potvrzením banky své země, že mu na základě mezinárodní smlou-

¹⁾ Vyhláška ministerstva financí č. 18/1960 Sb., o náhradách výdajů při zahraničních pracovních cestách.

Směrnice federálního ministerstva financí č. 65 o náhradách výdajů při zahraničních pracovních cestách, publikovaná ve Finančním zpravodaji č. 7/1972.

vy tyto prostředky na cestu do tuzemska prodala. Až do výše této dovezené hotovosti může devizový cizozemec peněžní prostředky v československé měně v hotovosti vyvézt zpět do státu svého bydliště nebo trvalého pobytu.

(5) Devizový cizozemec může v cestovním styku bez devizového povolení dovézt platební dokumenty znějící na československou měnu ve výši uvedené v potvrzení banky své země, že mu je prodala pro cestu do tuzemska. Nejvýše do této výše může devizový cizozemec v tuzemsku nepoužité platební dokumenty znějící na československou měnu opět vyvézt zpět do státu svého bydliště nebo trvalého pobytu.

(6) Devizový cizozemec pracující dlouhodobě v tuzemsku může v případě cesty do zahraničí za účelem čerpání dovolené, z důvodů rodinných, krátkodobé služební cesty apod. bez devizového povolení vyvézt do zahraničí kromě částky uvedené v odstavcích 3 a 4 peněžní prostředky v československé měně do výše 500 Kčs v hotovosti s podmínkou, že je doveze zpět do tuzemska. Tyto prostředky je povinen si nechat při vývozu potvrdit orgány celní správy.

§ 9

Devizový tuzemec a devizový cizozemec může bez devizového povolení vyvážet do zahraničí nejvýše pět ročníkových sad platných československých mincí kromě částek uvedených v § 8 této vyhlášky.

§ 10

Devizový tuzemec a devizový cizozemec může bez devizového povolení vyvážet kromě částek stanovených v § 8 této vyhlášky československé platné mince ze stříbra v počtu do dvou kusů od každé hodnoty.

§ 11

(k § 31 zákona)

Vyjádření, že se nejedná o historické mince, vydávají Národní muzeum v Praze, Moravské muzeum v Brně, Slovenské národní muzeum v Bratislavě, Česká numismatická společnost a Slovenská numismatická společnost. Vyjádření je oprávněna vydat kterákoliv z těchto právnických osob.

§ 12

Rozsah a způsob plnění zákonné vyživovací povinnosti do zahraničí

(k § 32 zákona)

(1) Devizový tuzemec - fyzická osoba může bez devizového povolení plnit zákonnou vyživovací povinnost vůči devizovému cizozemci, jejíž výše nebyla určena soudním rozhodnutím nebo soudem schváleným smírem, do protihodnoty 1000 Kčs na osobu a měsíc. Přepočet částky 1000 Kčs se provede kursem platným v den doručení žádosti o uskutečnění převodu do zahraničí.

(2) Převody výživného do zahraničí provádějí devizové peněžní ústavy na základě žádosti devizového tuzemce o uskutečnění převodu. K žádosti je devizový tuzemec povinen nejméně jedenkrát v kalendářním roce přiložit potvrzení Ústředí pro mezinárodně právní ochranu mládeže (dále jen „Ústředí“) o tom, že zákonná vyživovací povinnost vůči devizovému cizozemci trvá a že jsou splněny podmínky stanovené v § 32 odst. 1 písm. b) zákona. Ústředí rovněž potvrdí výši výživného stanoveného rozhodnutím soudu nebo soudním smírem.

§ 13

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1991.

Ministr financí České a Slovenské Federativní Republiky:

Ing. Klaus CSc. v. r.

Předseda Státní banky československé:

Ing. Tošovský v. r.

584

VYHLÁŠKA

federálního ministerstva financí

ze dne 21. prosince 1990,

kterou se provádí zákon č. 526/1990 Sb., o cenách, pro ceny speciální techniky

Federální ministerstvo financí stanoví podle § 20 odst. 2 zákona č. 526/1990 Sb., o cenách (dále jen „zákon“):

§ 1

(K § 1 zákona)

(1) Uplatňování, regulace a kontrola cen se v oblasti cen speciální techniky vztahuje na zbrojní výrobky a služby zbrojní povahy, tj. výkony, licence, služby a práce realizované v rámci výzkumu, vývoje, výroby a oprav (dále jen „zbrojní zboží“). Regulace cen se vztahuje na zbrojní zboží tuzemského původu prodávaného v tuzemsku, kontrola cen též na ceny zbrojního zboží z dovozu a zbrojního zboží určeného pro vývoz.

(2) Pokud nestanoví tato vyhláška jinak, platí i pro ceny zbrojního zboží obecná vyhláška.¹⁾

§ 2

(K § 2 odst. 1 zákona)

(1) Pro cenové účely se za zbrojní zboží považuje vojenská a bezpečnostní technika zařazená ve výrobních oborech 571 až 579,²⁾ její údržba a opravy zařazené v oboru 929 a činnosti uvedené ve skupině výkonů 987 9.

(2) Určené podmínky pro sjednávání cen zbrojního zboží musí obsahovat kromě údajů uvedených v zákoně

- a) název zboží podle platných technických podmínek nebo zadání,
- b) číselný kód příslušné jednotné klasifikace,²⁾
- c) zákonnou měřicí jednotku,³⁾
- d) kvalitativní podmínky podle československé vo-

jenské normy, technických podmínek a specifických požadavků kupujícího,

- e) dodací podmínky podle specifických požadavků kupujícího vyjádřených v dohodě, smlouvě, technických podmínkách nebo podle československé vojenské normy.

§ 3

(K § 2 odst. 2 zákona)

U zbrojního zboží zařazeného do oborů vojenské a bezpečnostní techniky podle § 2 odst. 1 této vyhlášky se vyžaduje písemná forma dohody o ceně nebo způsobu, jakým bude vytvořena.

§ 4

(K § 2 odst. 3 zákona)

(1) Za cenu zahrnující nepřiměřený zisk se považuje cena, u níž je podíl zisku vyšší o 50 % než podíl zisku běžně dosahovaný v příslušném výrobním oboru. Tento podíl zisku se vypočítává a posuzuje ve vztahu ke zpracovacím nákladům, popřípadě k úplným vlastním nákladům příslušného výrobního oboru v posledně sledovaném období před sjednáním ceny.

(2) Není-li u příslušného výrobního oboru vykazován zisk nebo je vykazována ztráta, považuje se za nepřiměřený hospodářský prospěch koupě za nižší cenu než je cena bez zisku nebo cena s větší než v oboru vykazovanou ztrátou.

(3) Prodávající je povinen na požádání kupujícího výši zisku ve vztahu ke zpracovacím nákladům, popřípadě k úplným vlastním nákladům při projednávání ceny prokázat.

¹⁾ Vyhláška federálního ministerstva financí, ministerstva financí České republiky a ministerstva financí Slovenské republiky č. 580/1990 Sb., kterou se provádí zákon č. 526/1990 Sb., o cenách.

²⁾ Výnos Federálního statistického úřadu č. j. 0668/90 o zvláštní části jednotné klasifikace výrobků a výkonů. Výnos Federálního statistického úřadu č. j. 0616/86-22 o pověření organizací funkcí gestorů a spolugestorů při vydávání a udržování oborových číselníků průmyslových výrobků speciální techniky a č. j. Federálního statistického úřadu 0183/90 z 27. 11. 1990, obor 575, technika letecká speciální, konečné znění klasifikační části.

³⁾ Výnos Federálního statistického úřadu č. j. 671/80-03 o jednotném označování a kódování měřících jednotek a jednotek ekonomických veličin, včetně doplňků publikovaných ve Zpravodaji ústředních statistických orgánů v částce 9 a 10 ročníku 1985.